

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 329/2014-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť J. B., zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Špakom, Odborárov 49, Spišská Nová Ves, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaniach vedených pod sp. zn. 9 Ro/2117/2013, sp. zn. 11 Ro/1059/2013, sp. zn. 9 Ro/2116/2013, sp. zn. 9 Ro/2115/2013, sp. zn. 4 Ro/2115/2013, sp. zn. 2 Ro/2114/2013, sp. zn. 9 Ro/2112/2013, sp. zn. 1 Ro/2112/2013, sp. zn. 11 Ro/1055/2013, sp. zn. 2 Ro/2109/2013, sp. zn. 9 Ro/2108/2013, sp. zn. 4 Ro/2108/2013, sp. zn. 8 Ro/2108/2013, sp. zn. 8 Ro/2107/2013, sp. zn. 9 Ro/2106/2013, sp. zn. 2 Ro/2106/2013, sp. zn. 8 Ro/2106/2013, sp. zn. 1 Ro/2106/2013, sp. zn. 11 Ro/1053/2013, sp. zn. 4 Ro/2103/2013, sp. zn. 7 Ro/2104/2013, sp. zn. 1 Ro/2104/2013, sp. zn. 8 Ro/2105/2013, sp. zn. 4 Ro/2106/2013, sp. zn. 9 Ro/2107/2013, sp. zn. 7 Ro/2107/2013, sp. zn. 8 Ro/2110/2013, sp. zn. 8 Ro/2113/2013, sp. zn. 2 Ro/2115/2013, sp. zn. 8 Ro/2115/2013, sp. zn. 8 Ro/2119/2013, sp. zn. 1 Ro/2119/2013, sp. zn. 4 Ro/2120/2013, sp. zn. 2 Ro/2121/2013, sp. zn. 1 Ro/2121/2013, sp. zn. 8 Ro/2122/2013, sp. zn. 9 Ro/2123/2013, sp. zn. 9 Ro/2124/2013, sp. zn. 7 Ro/2124/2013, sp. zn. 2 Ro/2125/2013, sp. zn. 8 Ro/2130/2013, sp. zn. 1 Ro/2131/2013, sp. zn. 8 Ro/2131/2013, sp. zn. 4 Ro/2133/2013, sp. zn. 8 Ro/2120/2013, sp. zn. 11 Ro/1061/2013, sp. zn. 4 Ro/2121/2013, sp. zn. 1 Ro/2122/2013, sp. zn. 4 Ro/2122/2013, sp. zn. 9 Ro/2122/2013, sp. zn. 1 Ro/2123/2013, sp. zn.

7 Ro/2123/2013, sp. zn. 4 Ro/2124/2013, sp. zn. 8 Ro/2124/2013, sp. zn. 8 Ro/2125/2013, sp. zn. 9 Ro/2126/2013, sp. zn. 2 Ro/2126/2013, sp. zn. 4 Ro/2126/2013, sp. zn. 8 Ro/2127/2013, sp. zn. 4 Ro/2128/2013, sp. zn. 1 Ro/2128/2013, sp. zn. 9 Ro/2128/2013, sp. zn. 2 Ro/2129/2013, sp. zn. 11 Ro/1065/2013, sp. zn. 2 Ro/2127/2013, sp. zn. 11 Ro/1064/2013, sp. zn. 2 Ro/2128/2013, sp. zn. 1 Ro/2129/2013, sp. zn. 4 Ro/2129/2013, sp. zn. 8 Ro/2137/2013, sp. zn. 9 Ro/2133/2013, sp. zn. 8 Ro/2134/2013, sp. zn. 11 Ro/1068/2013, sp. zn. 7 Ro/2134/2013, sp. zn. 1 Ro/2134/2013, sp. zn. 2 Ro/2135/2013, sp. zn. 4 Ro/2135/2013, sp. zn. 8 Ro/2136/2013, sp. zn. 4 Ro/2137/2013, sp. zn. 2 Ro/2137/2013, sp. zn. 9 Ro/2137/2013, sp. zn. 8 Ro/2138/2013, sp. zn. 7 Ro/2138/2013, sp. zn. 2 Ro/2138/2013, sp. zn. 2 Ro/2139/2013, sp. zn. 8 Ro/2140/2013, sp. zn. 4 Ro/2140/2013, sp. zn. 9 Ro/2141/2013, sp. zn. 4 Ro/2142/2013, sp. zn. 11 Ro/1072/2013, sp. zn. 4 Ro/2136/2013, sp. zn. 1 Ro/2137/2013, sp. zn. 11 Ro/1069/2013, sp. zn. 4 Ro/2138/2013, sp. zn. 2 Ro/2140/2013, sp. zn. 1 Ro/2141/2013, sp. zn. 8 Ro/2142/2013, sp. zn. 9 Ro/2142/2013, sp. zn. 9 Ro/2143/2013, sp. zn. 11 Ro/1073/2013, sp. zn. 2 Ro/2148/2013, sp. zn. 1 Ro/2148/2013, sp. zn. 4 Ro/2149/2013, sp. zn. 8 Ro/2144/2013, sp. zn. 4 Ro/2144/2013, sp. zn. 9 Ro/2144/2013, sp. zn. 1 Ro/2145/2013, sp. zn. 8 Ro/2145/2013, sp. zn. 9 Ro/2147/2013, sp. zn. 4 Ro/2147/2013, sp. zn. 8 Ro/2150/2013, sp. zn. 2 Ro/2151/2013, sp. zn. 9 Ro/2165/2013, sp. zn. 4 Ro/2148/2013, sp. zn. 1 Ro/2165/2013, sp. zn. 2 Ro/2149/2013, sp. zn. 9 Ro/2149/2013, sp. zn. 1 Ro/2150/2013, sp. zn. 8 Ro/2149/2013, sp. zn. 11 Ro/1075/2013, sp. zn. 4 Ro/2150/2013, sp. zn. 8 Ro/2151/2013, sp. zn. 9 Ro/2151/2013, sp. zn. 11 Ro/1076/2013, sp. zn. 9 Ro/2152/2013, sp. zn. 1 Ro/2152/2013, sp. zn. 4 Ro/2153/2013, sp. zn. 9 Ro/2153/2013, sp. zn. 9 Ro/2154/2013, sp. zn. 2 Ro/2154/2013, sp. zn. 1 Ro/2156/2013, sp. zn. 9 Ro/2156/2013, sp. zn. 4 Ro/2152/2013, sp. zn. 8 Ro/2152/2013, sp. zn. 11 Ro/1077/2013, sp. zn. 8 Ro/2153/2013, sp. zn. 7 Ro/2155/2013, sp. zn. 1 Ro/2155/2013, sp. zn. 9 Ro/2155/2013, sp. zn. 4 Ro/2155/2013, sp. zn. 1 Ro/2157/2013, sp. zn. 2 Ro/2157/2013, sp. zn. 4 Ro/2157/2013, sp. zn. 11 Ro/1079/2013, sp. zn. 7 Ro/2158/2013, sp. zn. 2 Ro/2158/2013, sp. zn. 1 Ro/2158/2013, sp. zn. 8 Ro/2159/2013, sp. zn. 4 Ro/2161/2013, sp. zn. 8 Ro/2161/2013, sp. zn. 9 Ro/2161/2013, sp. zn. 2 Ro/2162/2013, sp. zn. 1 Ro/2163/2013, sp. zn. 7 Ro/2163/2013, sp. zn. 11 Ro/1082/2013, sp. zn. 9 Ro/2164/2013, sp. zn. 4 Ro/2160/2013, sp. zn. 2 Ro/2160/2013, sp. zn. 1 Ro/2161/2013, sp. zn. 11 Ro/1081/2013,

sp. zn. 9 Ro/2162/2013, sp. zn. 2 Ro/2163/2013, sp. zn. 4 Ro/2165/2013, sp. zn. 8 Ro/2166/2013, sp. zn. 7 Ro/2164/2013, sp. zn. 8 Ro/2148/2013, sp. zn. 4 Ro/2159/2013, sp. zn. 7 Ro/2156/2013, sp. zn. 7 Ro/2160/2013 a sp. zn. 7 Ro/2153/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. apríla 2014 doručená sťažnosť J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) v konaniach uvedených v záhlaví tohto rozhodnutia (ďalej len „napadnuté konania“).

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že «V súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves, sp. zn. 9 C 1170/1998 sa žalobca, P. M. domáhal, aby súd zaviazal žalovaného, J. B. (v ďalšom texte len „sťažovateľ“, zaplatiť sumu 2 532,70 EUR s prísl. a trovami konania... V predmetnej veci bolo vydané Okresným súdom Spišská Nová Ves právoplatné rozhodnutie – Rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 12. 2010. Súdy v tomto konaní skonštatovali, že medzi P. M. a U. (ďalej len „Urbariát“) bola uzatvorená zmluva o ťažbe dreva z 2. 4. 1995, na základe ktorej P. M. vyťažil určitý objem drevnej guľatiny pre Urbariát. Nakoľko medzi účastníkmi tohto zmluvného vzťahu bola aj dohoda o tzv. naturálnom plnení (započítaním za vyťažené drevo), k úhrade ťažobných prác Urbariátom nikdy nedošlo. P. M. označil sťažovateľa ako žalovaného v tomto spore, nakoľko Urbariát bol založený ako spoločenstvo bez právnej subjektivity a na základe ust.

§ 10 ods. 3 zák. č. 181/1995 Z. z. ručia spoločníci Urbariátu za záväzky spoločenstva spoločne a nerozdielne.

Sťažovateľ sa bezprostredne po právoplatnosti tohto rozhodnutia domáhal, aby mu spoločníci uhradili pomernú časť z toho, čo bol sťažovateľ povinný uhradiť z dikcie právoplatného rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č. k. 9 C 1170/1998. Medzičasom Urbariát bez právnej subjektivity ukončil svoju činnosť a členovia tohto spoločenstva založili Urbariátne lesy a pasienkové spoločenstvo - pozemkové spoločenstvo, teda pozemkové spoločenstvo s právnou subjektivitou...

Sťažovateľ z dôvodu kvalifikovaného plynutia času bol nútený svoj nárok voči ostatným solidárnym dlžníkom uplatniť na vecne a miestne príslušnom súde. Na základe tejto skutočnosti podal Sťažovateľ dňa 13. 12. 2013 na okresný súd Spišská Nová Ves 415 žalobných návrhov na vydanie platobného rozkazu na sumu, ktorá zodpovedá výške podielu žalovaného na spoločnej nehnuteľnosti k výške dôvodného (istina 2 532,70 EUR, náklady právneho zastúpenia protistrany 2 515,53 EUR úrok z omeškania 5 612,85 EUR a súdny poplatok za podanie odvolania vo výške 151,50 EUR) plnenia žalobcu pre P. M... vo výške 10 812,58 EUR... Okresný súd Spišská Nová Ves vydal vo všetkých konaniach platobné rozkazy s výrokom, že žalovaný je povinný uhradiť Sťažovateľovi istinu, vrátane, úroku z omeškania, ako aj nahradiť trovy právneho zastúpenia. Sťažovateľ bol nútený každý nárok uplatniť samostatne, nakoľko eventuálnym spojením všetkých nárokov do jedného konania by nebolo možné kvalifikovane vykonávať procesné úkony v tomto konaní, a celý žalobný návrh by pôsobil zmätočne. Voči platobnému rozkazu podali v zákonnej lehote... žalovaní v jednotlivých konaniach odvolanie voči trovám konania, kde okrem iného uviedli, že Sťažovateľ vopred neupozornil žalovaných na hroziaci spor a teda, že žalobný návrh bol podaný predčasne. Okresný súd Spišská Nová Ves na základe týchto podaní žalovaných vydal v jednotlivých konaniach Uznesenia, v ktorých zrušil výrok uvedený v platobných rozkazoch a to tak, že účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal...

V odôvodnení jednotlivých uznesení bol vymedzený skutkový a právny základ, ktorým sa Okresný súd Spišská Nová Ves riadil pri vydaní týchto rozhodnutí. Súd mal za preukázané, že hodnota sporu nepresiahla 1 000,- EUR a teda z hľadiska §200 ea ods. 1 O. s. p. sa jedná o drobný spor. Ďalej mal súd za preukázané, že v zmysle §150 ods. 2

O. s. p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd znížiť, prípadne, nepriznať.».

Podľa názoru sťažovateľa postupom okresného súdu v napadnutých konaniach boli porušené jeho označené práva, pričom v odôvodnení sťažnosti bližšie argumentuje:

«Okresný súd podľa nášho názoru nepodriadil právnu normu definovanú v § 150 ods. 1, 2 O. s. p. na zistený skutkový stav. Okresnému súdu boli známe okolnosti, že Sťažovateľ podal 415 žalobných návrhov, ktoré v súhrne predstavovali hodnotu sporu 10 812,58 EUR a nie čiastkové plnenia, ktoré boli uvedené v žalobnom návrhu. Sťažovateľ bol proti svojej vôli vystavený nespravodlivému, hoci zákonnému rozhodnutiu v konaní 9 C/1170/1998 vedeného taktiež na Okresnom súde. Sťažovateľ, hoci bol v čase vzniku predsedu Urbariátu, nemohol splniť záväzok oči P. M., nakoľko na takéto plnenie nemal autorizáciu Výkonného výboru. Celých 16 rokov mali jednotliví členovia vedomosť o tomto spore a preto tvrdenia, že ich Sťažovateľ neupovedomil o svojom zámere podať voči ostatným solidárnym dlžníkom žalobný návrh, považujeme za právne irelevantné. Sťažovateľ veľmi aktívne komunikoval s Urbariátom, adresoval im viaceré výzvy a oznámenia o svojom zámere, k mimosúdnej dohode však nedošlo...

Členovia Urbariátu po podaní žalobných návrhov uhradili Sťažovateľovi žalovanú istinu, voči trovám konania však podali odvolania a Okresný súd vo vydaných platobných rozkazoch zmenil výrok o náhrade trov konania a to tak, že ich náhradu v zmysle § 150 ods. 1, 2 O. s. p. účastníkom nepriznal. Stanovisko k použitiu § 150 ods. 1 a 2 O. s. p. podal aj Ústavný súd SR v konaní III. ÚS 144/2010 a Najvyšší súd SR v konaní Mcdo 14/99, kde tieto inštanície zhodne skonštatovali, že ust. § 150 ods. 1, 2 O. s. p. je možné použiť len celkom výnimočne a tento skutkový stav je nevyhnutné aj náležite odôvodniť. Ani jedno Uznesenie Okresného súdu nespĺňa toto kritérium, nakoľko Okresný súd len vo všeobecnosti odkazuje na použitie ust. § 150 ods. 1, 2 O. s. p. a preto účastníkom konania náhradu trov nepriznáva. Domnievame sa, že tento spor ani nespadá pod drobný spor, ktorého hodnota nepresahuje 1 000,- EUR, keďže nárok žalobcu z toho istého titulu je 10 812,58 EUR. Okresný súd podľa nášho názoru bez primeraného dôvodu uprednostnil zásadu nepriznania trov konania pred základnou zásadou pre priznanie náhrady trov konania a tou je úspech vo veci samej... Z výsledkov dokazovania teda vyplýva, že Sťažovateľ, v konaniach, ktoré

boli napadnuté odvolaním voči výroku o trovách konania, nebude mať nárok na ich náhradu ani z jedného čiastkového konania, nakoľko najvyššia hodnota žalovanej istiny je 480,73 EUR...

Okresný súd mal podľa nášho názoru zobrať do úvahy, akým spôsobom tieto žalobné návrhy mohli zasiahnuť Sťažovateľa na jeho majetku. Je zrejmé, že Sťažovateľ bol nútený vyhľadať kvalifikovanú právnu pomoc, nakoľko pri uplatnení tohto nároku bolo nevyhnutné náležite preskúmať právny stav veci, kvalifikovane označiť žalovaných, zabezpečiť správny výpočet žalovanej istiny a v neposlednom rade aj zabezpečiť primeranú administratívu v tomto spore. Len hotové výdavky Sťažovateľa na uplatnenie týchto žalobných návrhov predstavujú sumu 400,- EUR... Sťažovateľovi je známe, že v rámci Slovenskej republiky sa vyskytuje viacero tzv. hromadných žalôb, avšak iné súdy na rovnakej inštancii, rozhodujú podľa nášho názoru v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku... V tejto súvislosti dávame do pozornosti Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV., sp. zn. 5 C/37/2012...

Okresný súd pri doručení jednotlivých Uznesení, v ktorých menil výrok jednotlivých platobných rozkazov a to tak, že náhradu trov konania nepriznal, doručil zároveň (v jednej obálke) aj podania žalovaných – Odvolanie, na základe ktorého okresný súd vydal tieto rozhodnutia. Z uvedeného skutkového stavu je zrejmé, že Sťažovateľovi nebolo doručené vyjadrenie žalovaného a to tak, aby sa k uvedeným tvrdeniam mohol vyjadriť. Týmto postupom súdu bolo porušené ustanovenie § 114 ods. 2 O. s. p. Podľa nášho názoru bolo týmto postupom odňaté Sťažovateľovi právo na spravodlivý proces, ktorého súčasťou je aj doručovanie procesných úkonov protistrany. Nedoručenie vyjadrenia jedného účastníka druhému účastníkovi vytvára stav nerovnosti účastníkov v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a „rovnosti zbraní“ ako súčasť práva na spravodlivý proces (Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 264/2008. Ústavný súd SR sa taktiež zaoberal otázkou doručovania procesných vyjadrení účastníkov konania z hľadiska porušenia práv garantovaných Ústavou SR. Pri riešení tejto právnej otázky dospel Ústavný súd SR k názoru, že nedoručením procesných vyjadrení účastníka konania druhému účastníkovi konania je porušením práva na spravodlivý proces. Toto konštatovanie tvorí obsah Nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 100/04... Tento právny názor plne rešpektuje aj judikatúra Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 141/2010, kde sa

dovolací súd vyjadril, že doručovanie procesných vyjadrení treba považovať za právo účastníkov konania. Odvolanie žalovaných voči výroku o trovám konania bolo krajne zavádzajúce, nakoľko nebolo pravdou, že Sťažovateľ nevyzval na dobrovoľné plnenie...»

*V nadväznosti na uvedené sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd takto rozhodol:
„Ústavný súd SR prijíma sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie.*

Ústavný súd SR konštatuje, že postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaniach vedených pod sp. zn. 9 Ro/2117/2013, 11 Ro/1059/2013, 9 Ro/2116/2013, 9 Ro/2115/2013, 4 Ro/2115/2013, 2 Ro/2114/2013, 9 Ro/2112/2013, 1 Ro/2112/2013, 11 Ro/1055/2013, 2 Ro/2109/2013, 9 Ro/2108/2013, 4 Ro/2108/2013, 8 Ro/2108/2013, 8 Ro/2107/2013, 9 Ro/2106/2013, 2 Ro/2106/2013, 8 Ro/2106/2013, 1 Ro/2106/2013, 11 Ro/1053/2013, 4 Ro/2103/2013, 7 Ro/2104/2013, 1 Ro/2104/2013, 8 Ro/2105/2013, 4 Ro/2106/2013, 9 Ro/2107/2013, 7 Ro/2107/2013, 8 Ro/2110/2013, 8 Ro/2113/2013, 2 Ro/2115/2013, 8 Ro/2115/2013, 8 Ro/2119/2013, 1 Ro/2119/2013, 4 Ro/2120/2013, 2 Ro/2121/2013, 1 Ro/2121/2013, 8 Ro/2122/2013, 9 Ro/2123/2013, 9 Ro/2124/2013, 7 Ro/2124/2013, 2 Ro/2125/2013, 8 Ro/2130/2013, 1 Ro/2131/2013, 8 Ro/2131/2013, 4 Ro/2133/2013, 8 Ro/2120/2013, 11 Ro/1061/2013, 4 Ro/2121/2013, 1 Ro/2122/2013, 4 Ro/2122/2013, 9 Ro/2122/2013, 1 Ro/2123/2013, 7 Ro/2123/2013, 4 Ro/2124/2013, 8 Ro/2124/2013, 8 Ro/2125/2013, 9 Ro/2126/2013, 2 Ro/2126/2013, 4 Ro/2126/2013, 8 Ro/2127/2013, 4 Ro/2128/2013, 1 Ro/2128/2013, 9 Ro/2128/2013, 2 Ro/2129/2013, 11 Ro/1065/2013, 2 Ro/2127/2013, 11 Ro/1064/2013, 2 Ro/2128/2013, 1 Ro/2129/2013, 4 Ro/2129/2013, 8 Ro/2137/2013, 9 Ro/2133/2013, 8 Ro/2134/2013, 11 Ro/1068/2013, 7 Ro/2134/2013, 1 Ro/2134/2013, 2 Ro/2135/2013, 4 Ro/2135/2013, 8 Ro/2136/2013, 4 Ro/2137/2013, 2 Ro/2137/2013, 9 Ro/2137/2013, 8 Ro/2138/2013, 7 Ro/2138/2013, 2 Ro/2138/2013, 2 Ro/2139/2013, 8 Ro/2140/2013, 4 Ro/2140/2013, 9 Ro/2141/2013, 4 Ro/2142/2013, 11 Ro/1072/2013, 4 Ro/2136/2013, 1 Ro/2137/2013, 11 Ro/1069/2013, 4 Ro/2138/2013, 2 Ro/2140/2013, 1 Ro/2141/2013, 8 Ro/2142/2013, 9 Ro/2142/2013, 9 Ro/2143/2013, 11 Ro/1073/2013, 2 Ro/2148/2013, 1 Ro/2148/2013, 4 Ro/2149/2013; 8 Ro/2144/2013, 4 Ro/2144/2013, 9 Ro/2144/2013, 1 Ro/2145/2013, 8 Ro/2145/2013, 9 Ro/2147/2013, 4 Ro/2147/2013, 8 Ro/2150/2013, 2 Ro/2151/2013, 9 Ro/2165/2013, 4 Ro/2148/2013, 1 Ro/2165/2013, 2 Ro/2149/2013, 9 Ro/2149/2013, 1 Ro/2150/2013,

8 Ro/2149/2013, 11 Ro/1075/2013, 4 Ro/2150/2013, 8 Ro/2151/2013, 9 Ro/2151/2013, 11 Ro/1076/2013, 9 Ro/2152/2013, 1 Ro/2152/2013, 4 Ro/2153/2013, 9 Ro/2153/2013, 9 Ro/2154/2013, 2 Ro/2154/2013, 1 Ro/2156/2013, 9 Ro/2156/2013, 4 Ro/2152/2013, 8 Ro/2152/2013, 11 Ro/1077/2013, 8 Ro/2153/2013, 7 Ro/2155/2013, 1 Ro/2155/2013, 9 Ro/2155/2013, 4 Ro/2155/2013, 1 Ro/2157/2013, 2 Ro/2157/2013, 4 Ro/2157/2013, 11 Ro/1079/2013, 7 Ro/2158/2013, 2 Ro/2158/2013, 1 Ro/2158/2013, 8 Ro/2159/2013, 4 Ro/2161/2013, 8 Ro/2161/2013, 9 Ro/2161/2013, 2 Ro/2162/2013, 1 Ro/2163/2013, 7 Ro/2163/2013, 11 Ro/1082/2013, 9 Ro/2164/2013, 4 Ro/2160/2013, 2 Ro/2160/2013, 1 Ro/2161/2013, 11 Ro/1081/2013, 9 Ro/2162/2013, 2 Ro/2163/2013, 4 Ro/2165/2013, 8 Ro/2166/2013, 7 Ro/2164/2013, 8 Ro/2148/2013, 4 Ro/2159/2013, 7 Ro/2156/2013, 7 Ro/2160/2013, 7 Ro/2153/2013 boli porušené základné práva a slobody sťažovateľa – Právo na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv.

Ústavný súd SR Uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 9Ro/2117/2013, 11 Ro/1059/2013, 9 Ro/2116/2013, 9 Ro/2115/2013, 4 Ro/2115/2013, 2 Ro/2114/2013, 9 Ro/2112/2013, 1 Ro/2112/2013, 11 Ro/1055/2013, 2 Ro/2109/2013, 9 Ro/2108/2013, 4 Ro/2108/2013, 8 Ro/2108/2013, 8 Ro/2107/2013, 9 Ro/2106/2013, 2 Ro/2106/2013, 8 Ro/2106/2013, 1 Ro/2106/2013, 11 Ro/1053/2013, 4 Ro/2103/2013, 7 Ro/2104/2013, 1 Ro/2104/2013, 8 Ro/2105/2013, 4 Ro/2106/2013, 9 Ro/2107/2013, 7 Ro/2107/2013, 8 Ro/2110/2013, 8 Ro/2113/2013, 2 Ro/2115/2013, 8 Ro/2115/2013, 8 Ro/2119/2013, 1 Ro/2119/2013, 4 Ro/2120/2013, 2 Ro/2121/2013, 1 Ro/2121/2013, 8 Ro/2122/2013, 9 Ro/2123/2013, 9 Ro/2124/2013, 7 Ro/2124/2013, 2 Ro/2125/2013, 8 Ro/2130/2013, 1 Ro/2131/2013, 8 Ro/2131/2013, 4 Ro/2133/2013, 8 Ro/2120/2013, 11 Ro/1061/2013, 4 Ro/2121/2013, 1 Ro/2122/2013, 4 Ro/2122/2013, 9 Ro/2122/2013, 1 Ro/2123/2013, 7 Ro/2123/2013, 4 Ro/2124/2013, 8 Ro/2124/2013, 8 Ro/2125/2013 9 Ro/2126/2013, 2 Ro/2126/2013, 4 Ro/2126/2013, 8 Ro/2127/2013, 4 Ro/2128/2013, 1 Ro/2128/2013, 9 Ro/2128/2013, 2 Ro/2129/2013, 11 Ro/1065/2013, 2 Ro/2127/2013, 11 Ro/1064/2013, 2 Ro/2128/2013, 1 Ro/2129/2013, 4 Ro/2129/2013, 8 Ro/2137/2013, 9 Ro/2133/2013, 8 Ro/2134/2013, 11 Ro/1068/2013, 7 Ro/2134/2013, 1 Ro/2134/2013 2 Ro/2135/2013, 4 Ro/2135/2013, 8 Ro/2136/2013, 4 Ro/2137/2013, 2 Ro/2137/2013, 9 Ro/2137/2013, 8 Ro/2138/2013, 7 Ro/2138/2013, 2 Ro/2138/2013, 2 Ro/2139/2013, 8 Ro/2140/2013,

4 Ro/2140/2013, 9 Ro/2141/2013, 4 Ro/2142/2013, 11 Ro/1072/2013, 4 Ro/2136/2013, 1 Ro/2137/2013, 11 Ro/1069/2013, 4 Ro/2138/2013, 2 Ro/2140/2013, 1 Ro/2141/2013, 8 Ro/2142/2013, 9 Ro/2142/2013, 9 Ro/2143/2013, 11 Ro/1073/2013, 2 Ro/2148/2013, 1 Ro/2148/2013, 4 Ro/2149/2013, 8 Ro/2144/2013, 4 Ro/2144/2013, 9 Ro/2144/2013, 1 Ro/2145/2013, 8 Ro/2145/2013, 9 Ro/2147/2013, 4 Ro/2147/2013, 8 Ro/2150/2013, 2 Ro/2151/2013, 9 Ro/2165/2013, 4 Ro/2148/2013, 1 Ro/2165/2013, 2 Ro/2149/2013, 9 Ro/2149/2013, 1 Ro/2150/2013, 8 Ro/2149/2013, 11 Ro/1075/2013, 4 Ro/2150/2013, 8 Ro/2151/2013, 9 Ro/2151/2013, 11 Ro/1076/2013, 9 Ro/2152/2013, 1 Ro/2152/2013, 4 Ro/2153/2013, 9 Ro/2153/2013, 9 Ro/2154/2013, 2 Ro/2154/2013, 1 Ro/2156/2013, 9 Ro/2156/2013, 4 Ro/2152/2013, 8 Ro/2152/2013, 11 Ro/1077/2013, 8 Ro/2153/2013, 7 Ro/2155/2013, 1 Ro/2155/2013, 9 Ro/2155/2013, 4 Ro/2155/2013, 1 Ro/2157/2013, 2 Ro/2157/2013, 4 Ro/2157/2013, 11 Ro/1079/2013, 7 Ro/2158/2013, 2 Ro/2158/2013, 1 Ro/2158/2013, 8 Ro/2159/2013, 4 Ro/2161/2013, 8 Ro/2161/2013, 9 Ro/2161/2013, 2 Ro/2162/2013, 1 Ro/2163/2013, 7 Ro/2163/2013, 11 Ro/1082/2013, 9 Ro/2164/2013, 4 Ro/2160/2013, 2 Ro/2160/2013, 1 Ro/2161/2013, 11 Ro/1081/2013, 9 Ro/2162/2013, 2 Ro/2163/2013, 4 Ro/2165/2013, 8 Ro/2166/2013, 7 Ro/2164/2013, 8 Ro/2148/2013, 4 Ro/2159/2013, 7 Ro/2156/2013, 7 Ro/2160/2013, 7 Ro/2153/2013, v ktorých bol zmenený výrok o trovách konania v platobných rozkazoch a to tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, zrušuje a vracia Okresnému súdu Spišská Nová Ves na ďalšie konanie. Okresný súd Spišská Nová Ves je povinný nahradiť Sťažovateľovi trovy konania pre Ústavným súdom SR vo výške 340,89 EUR...“

Sťažovateľ v prílohách sťažnosti ako dôkaz predložil náhodne vybrané uznesenia okresného súdu podľa jednotlivých senátov konajúcich v jeho veciach a súčasne ako dôkaz navrhol pripojiť označené spisy okresného súdu.

Ústavný súd výzvou zo 7. mája 2014 vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov podanej sťažnosti, teda na riadne odôvodnenie návrhu a predloženie opisov rozhodnutí okresného súdu, ktoré sťažovateľ napáda. V prílohách podania doručeného ústavnému súdu 22. mája 2014 sťažovateľ predložil jednotlivé rozhodnutia okresného súdu (v počte 170), ktoré sú predmetom podanej sťažnosti.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Uplatnenie právomoci ústavného súdu je viazané na splnenie viacerých formálnych aj obsahových náležitostí sťažnosti. Až na zákonom presne definované výnimky je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania a viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovatelia domáhajú. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovatelia domáhajú v petite svojej sťažnosti. Petit musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03, IV. ÚS 138/08).

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania. Uvedené osobitne platí v prípadoch, v ktorých sú osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd zastúpené advokátom.

Podľa § 50 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu zo 7. mája 2014 nedostatky svojej sťažnosti neodstránil, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Podľa názoru ústavného súdu sťažnosť sťažovateľa v predloženej podobe nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 a § 50 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že sťažovateľom predložený návrh rozhodnutia vo veci samej (petit) nie je vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre jeho rozhodnutie v uvedenej veci.

Sťažovateľ síce v petite podanej sťažnosti označil napadnuté konania ich spisovými značkami, avšak v návrhu na zrušenie napadnutých rozhodnutí okresného súdu tieto neoznačil/neidentifikoval dátumom ich vydania, z čoho následne nebolo možné posúdiť ani ich právoplatnosť, tým skôr, keď napadnuté rozhodnutia boli predložené bez vyznačenej doložky právoplatnosti. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ (aj napriek jeho tvrdeniu v sťažnosti) nepreukázal splnenie podmienky ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda že sťažnosť podáva v zákonom ustanovenej lehote.

Ako neurčité sa javí aj sťažovateľom predložené splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pretože v ňom nie sú identifikované napadnuté konania, resp. napadnuté rozhodnutia okresného súdu, proti ktorým sťažnosť sťažovateľa smeruje.

Ústavný súd podotýka, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľa nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08).

Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom,

že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, čo zakladá dôvod na odmietnutie sťažovateľom podanej sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľa v nej uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. júna 2014